

RÜYADA BİLE BEKLEMEK

Tuğba ERGEN

Çocuklara kavuşmaya gidiyoruz ya, zaman geçmek bilmiyor yolda. Kilometreleri sayıyoruz ve okula yaklaştıkça heyecanımız iyice artıyor. Vardığımızda yurda doğru gidiyoruz. Giriş kapısında bir sürü çocuk bizi bekliyor. Bazıları ise utangaç bir halde pencerelerde perdelerin arkasında saklanarak bakıyorlar bize. Hemencecik hepsini yanımıza çağırıyoruz. Bir anda etrafımızda onlarca çocuk beliriyor. Hepsi özenle hazırlanmış hatta bazıları saçlarını örmüş. Hemen çivi vermeye başlıyoruz. Bazıları hemen açıyor. Nasıl bu kadar çabuk açtınız, diyorum. “Abla burada bir öğretmenimiz bize dağıtmıştı o zaman uğraşırken çoğumuz öğrendi” diyor. O sırada Nermin 'le tanışıyorum. Nermin çiviye daha önce görmemiş. Açmak için uğraşiyor ve sonunda o da açıyor.

Sonra sunuma geçiyoruz. Sunumu izliyorlar, gece deneylerini görüyorlar. Deneyleri izlerken çok şaşıyorlar ve mutlu oluyorlar. Sonra teleskobu kurmak için havaya bakıyoruz. Hava açık bir tane bile bulut yok. Tam bu saatlerde çıkması gereken ay o gün geç çıkmaya kararlı.

Çocuklar teleskop için sabırsızlanıyorlar ve Ay' ı çok merak ediyorlar. Biz de gözümüzü Ay'ın çıkacağı tepede, Ay'ın çıkmasını bekliyoruz. Çocuklar için bekleyince tabii hiçbir bekleyiş o kadar uzun sürmüyor. Sonra Ay tepenin arkasından

yüzünü göstermeye başlıyor. O gergin bekleyişimiz yerini kocaman gülümsemeye bırakıyor. Ay yükselene kadar teleskobu kuruyoruz ve çocukları çağırıyoruz yavaş yavaş. Heyecanlarından koşarak geliyorlar yanımıza. Ay'ı gördüklerinde yüzlerindeki mutluluk tarif edilemez. Sanki orada kalıp saatlerce izleseler sıkılmayacaklar gibi. Sonra ne gördüklerini soruyorum. Ay'ın üzerindeki kraterleri anlatıyorlar. Hepsi teleskoba baktığında hep birlikte yurtlara gidiyoruz. Birer masal kitabı alıp odalara dağılıyoruz. Ben de kitaplardan birini alıp bir odaya giriyorum. Kenara oturup masalı okumaya başlıyorum. Okurken bir yandan da uyumuşlar mı diye bakıyorum. Tam bu anda Betül'le göz göze geliyorum. Gülümsüyorum o da bana gülümsüyor ve hemen yorganıyla yüzünü kapatıyor büyük bir utangaçlıkla. Okumaya devam ediyorum birkaç dakika sonra tekrar gülümseyerek hepsine bakıyorum. Betül yine aynı utangaç gülümsemeye çekiyor yorganını. Yüzümüzde kocaman birer tebessümle onlar dinlemeye ve Betül ona baktıkça yorganını yüzüne çekmeye devam ediyor, ben de okumaya devam ediyorum. Masal bittiğinde hepsi uyumuş oluyor. Işığı kapatıp çıkıyorum yüzümde tebessümle. Sonraki gün erken başlıyor. Kahvaltı sırası beklerken Saliha'yla tanışıyorum. Saliha öğretmen olmak istiyormuş. Küçük bir kardeşi varmış. Yurttayken en çok onu özlemişmiş. Sonra diğer arkadaşlarını tanıtmaya başlıyor. Merve geliyor yanımıza, Saliha hemen

Merve'nin ne kadar güzel resimler yaptığını anlatıyor. Merve canı ne zaman sıkılsa hep resim yapıyormuş. Resim sergisinde hep resimleri sergileniyormuş. Sohbet ederek kahvaltımızı da ediyoruz. Ve sabah sporu başlıyor. Olduğumuz yerde tek ayağımızı tutarak ayakta kalmak çok zor olduğu için sürekli zıplıyoruz. Ve sunum başlıyor. Çoban Hüseyin'in, Ayşen Hoca'nın hikayelerini öğreniyorlar. Sonrasında etkinlikler başlıyor. Gün boyunca meraklı gözlerle gerek etkinliklerde gerekse

koridorlarda bir an olsun deneylerden gözlerini ayırmıyorlar. Öğle arasında dış deneyleri ilgiyle izliyorlar. Sonra etkinlikler ve atölyeler oluyor. Ve akşam oluyor. Hep beraber Nazlı Yürekler' i izliyoruz. Gece eğlencesi oluyor. O akşam hepimize hayat bayram oluyor. Yurtlara geçtiğimizde bütün gönüllüler masalları alıyor ve bir süreliğine bana masal kalmıyor ben de masal kitaplarından biri boş kalana kadar çocuklar beklemesin diye bir odaya giriyorum. Odada çocuklar oturmuş bizi bekliyorlar. Abla bize masa okumayacak mısın diye soruyorlar okuyacağım ama önce biraz sohbet edelim kitabı birazdan getireyim olmaz mı diyorum. Hemen gözleri parlıyor ve tabii olur. Sonra tek tek isimlerini soruyorum. Bir de bakıyorum kardeşlerini anlatıyorlar bana. Mesela Meral'in 10 tane kardeşi varmış, hepsini tek seferde unutmadan sayabiliyor. Fatma'nın babası inşaatta ustaymış ve 6 kardeşlermiş. Hepsi ben daha sormadan kendilerini anlatıyorlar.

Evlerinin ne kadar uzak olduğunu soruyorum, yaklaşık 40 dakika sürüyor abla diyorlar. Hepsi aynı köyden gelmiş birbirlerini 8 yıldır tanıyorlarmış. Eve ne kadar zaman da bir bir gidiyorsunuz diye soruyorum. Bazen ayda bir bazen ise iki ayda bir

gidiyorlarmış. Ama bize sanki her hafta gidiyormuşuz gibi geliyor diyorlar. Biz birbirimize çok alışmışız ve birbirimizi çok seviyoruz, o yüzden sanki bir hafta geçiyormuş gibi oluyor ama bugün sanki bir haftaymış gibi geçti çünkü sizinle o kadar çok şey yaptık ki diyorlar. Sonra da biz sizin geleceğinizi öğrendikten sonra sizi rüyamızda görmeye çalıştık ama siz o kadar güzel şeyler yaptınız ki bize biz bunları hiç hayal edemedik diyorlar. Geleceğimiz güne kadar daha bizi tanımadan bu kadar büyük bir merakla iki gün bizi beklemişler. Ve öyle güzel sözler söylediler

ki. Ne kadar etkinlik yapsak da, deneyler göstersek de o sözlerin güzelliği karşısında eksik kalır. Sonra üniversite hayatını merak ediyorlar. Anlatmaya başlıyorum merak ettiklerini. Sonra masalı okumadan önce siz şimdi uyuyacaksınız sarılalım vedalaşalım öyle okuyayım masalı olmaz mı diyorum bir anda hepsi etrafıma doluşuyor. Sarılıyoruz ve masalı okumaya başlıyorum. Masal bittiğinde hepsi uyumuştı ışığı kapatıyorum yüzümde kocaman bir tebessüm ile...

Tuğba Ergen

Ankara Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliđi 2

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLK YAR web sitesinden kredi kartınızla bağış yapabilirsiniz www.ilk yar.org.tr/nasilyardimerim/kredikarti bağlantısıyla İş Bankası üzerinden güvenle bağışınızı gerçekleştirebilirsiniz.
2. İLK YAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLK YAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-

- <https://www.classy.org/campaign/ILKYAR/c164385>

3. E-postalarınızda www.ILKYAR.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İLK YAR'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ILKYAR.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLK YAR izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.